

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 135/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., P., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM-5 C 598/2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. marca 2010 doručená sťažnosť M. P., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a

Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-5 C 598/2001.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ doručil 15. augusta 2001 Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie pohľadávky v sume 105 000 Sk. Vec bola Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vedená pod sp. zn. 5 C 598/2001 a následne okresným súdom pod sp. zn. NM-5 C 598/2001. Podľa sťažovateľa „... v priebehu celého konania dochádzalo zo strany Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom a Okresného súdu v Trenčíne k neúmernému predlžovaniu konania“, pričom „počas trvania sporu som sa správal efektívne, na uznesenia súdu som reagoval... Moju snahou o vyriešenie veci v čo najkratšom čase dokumentujú aj žiadosti a dotazy, ktoré som počas trvania sporu adresoval dotknutým súdom prostredníctvom svojho právneho zástupcu.“. Sťažovateľ zastáva názor, že „v zásade sa jednalo o jednoduchý spor“, ktorý „iba pre neefektívnosť činnosti súdu... trval neprimerane dlho“.

Podľa sťažovateľa postupom vo veci konajúcich súdov došlo k zbytočným priet'ahom v namietanom konaní, a preto navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM-5 C 598/2001 došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prizná mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie právneho zástupcu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. NM-5 C 598/2001.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd z dokumentácie predloženej sťažovateľom, ako aj zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že namietané konanie bolo právoplatne skončené 7. júla 2006, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu č. k. NM-5 C 598/2001-71 zo 16. mája 2006. Sťažovateľ svoju sťažnosť doručil ústavnému súdu až 18. marca 2010, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. marca 2010